

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
www.TORAH.TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH.TAVLIN@
YAHOO.COM

בראתי יצד הרע ובראתי לו
תורה תבלין
TORAH TAVLIN
34 MARINET WAY MONSEY NY 10952
MONSEY EDITION

לעילוי נשמת
ר' אברהם
יוסף שמואל
אלטר בן ר'
טובי ז"ל
ורעינו ירשא
רחל בת ר'
אברהם
שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת בא ... ו' שבט תש"פ

SHABBOS PARSHAS BO ... FEBRUARY 1, 2020

הדלקת נרות שבת - 4:53 | זמן קריאת שמע / פ"א - 9:03 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:39 | סוף זמן תפילה/להגרי"א - 10:29
זמן לתפילת מנחה גדולה - 12:40 | שקיעת החמה שבת קודש - 5:13 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 6:03 | צאה"כ / לרבינו תם - 6:25

courtesy of mymammi.com

להיות בשפלות רוח לפני קליפת פרעה, כי אכן מה שליבו קשה כאכן הוא ע"פ ה'. כי כך היא דרכם של הצדיקים אשר רואים את עצמם כאין וכאפס, רואים בכל סובביהם רק את הטוב שבהם, בעת ובעונה שאצל עצמם רואים הם רק את חסרונותיהם המדויבים ומרגישים שכל מעשיהם לוקים בחסר וכמה שהם רחוקים מהתכלית והשלמות, כפי המסופר על צדיקים הקדמונים שכאשר נכנסו ובאו אליהם לבקש שיעתירו עליהם ולחוננם בפקודת ישועה ורחמים היו מתאנחים מרה על כך שבאים אליו יען היותו הגורם על ידי מעשיו הלא טובים את הצרה שנגרמה להם ועל כן פוקדים את מעונו לדרוש שישיעו מן המציה, ולא עלתה על מחשבתם שסיבת היותם קדושים וטהורים היא הנותנת והיא סיבת ביאתם הולם.

אכן מהיוכן שאב משה רבינו את מדרגתו העצומה בשפלותו לפני כל בריה ובריה עד שהתורה מעידה עליו שהוא 'עניו מאד מכל האדם', זאת ודאי שאין לנו מושג בקצה קצהו במעלת אבי הנביאים אשר עליו נאמר 'פה אל פה אדבר בו', אך למען ילמדו וידעו איך לגנוע ולו במשורו מדרכיו, מרומו לנו הדבר כאשר נתבונן מהיוכן יצא קדוש זה, מביתו של עמרם ויוכבד בת לוי אשר עליהם איתא שרתגרשו מפני גזירת פרעה 'כל הבן הילוד היארה תשליכוהו', ואמרה לו מרים בתו: גזירתך קשה משל פרעה, אם פרעה גזר על הוכרים ואתה גם כן על הנקבות, הלך בעצת בתו והחזירה ועשה בה ליקוחין שניים. הרי שעמרם גדול הדור כששמע תוכחה ועיצה טובה בצידה לא מיאן וסידר לקבלה אלא מיד נכנע והלך בעצתה, אכן משה יצא משה רבינו העניו מאד מכל אשר על פני האדמה, ללמדו שבכדי לבוא למחורו יותר טוב ממנו שהרי מי שלומד תורה רעה אין לו אמונה ובטחון, אינו לומד בדרך ה', ע"י המעשים טובים של האבות במשך ימי שנותיהם זה מה שישפיע ויחדיד גם לבניהם אחריהם ללכת בדרכיהם הטובים והישרים ומעשה אבות סימן לבנים.

והנראה לענ"ד בעזרת' ליישב הקו', דהנה הגר"א (אבן שלמה פ"ג כ' וז"ל, "ועיקר הכל הוא הבטחון, ומי שהוא מחסר בטחון אין תורתו מתקיים בידו וכו', ומי שלבו טוב במדת הבטחון איך על פי שעובר על עבדות תמורתו, הוא יותר טוב ממי שמחסר בטחון שע"י בא לידי קנאה ושנאה, אע"פ שעוסק בתורה ובגמילות חסדים שכל זה אינו אלא לעשות שם", עכ"ל. ומבואר מדבריו, דמי שלומד תורה, ואינו מאמין בהקב"ה, שאין לו בטחון, אין שום שווי תורתו! ומי שעובר עבדות תמורתו יותר טוב ממנו שהרי מי שלומד תורה רעה אין לו אמונה ובטחון, אינו לומד תורה לעבוד הקב"ה, רק הוא עובד את עצמו, שע"י תורתו שהוא לומד יבא לו כבוד. ואם כן יש לומר, דלעולם תחילת דינו של אדם הוא על דברי תורה, אבל כדי שיהיה תורתו תורה, צריך להיות לו אמונה ובטחון שלימה בהקב"ה. וע"כ קודם ששאלין על תורה, שואלין אם הוא מאמין ובוסח בהקב"ה. דרק ע"י זה שייך שיהיה תורתו תורה. דאילו אינו מאמין בהקב"ה תורתו אינו שוה כלום. והתובות הלבבות כ', דבטחון הוא דבר הנצטרך מכל הדברים לעיבוד ה', והביאור בזה, הוא כמשנ"ל. דרק אם הוא בוסח בהקב"ה שייך להיות עובד ה', דאם אינו בוסח בהקב"ה ואין לו אמונה ברורה, כל עבודתו הוא רק לעבוד את עצמו, ולקנות כבוד ושם טוב לעצמו, ואינו עבד ה'. והעבודה מושלת עלינו, להיות כל חיינו עוסקים בעסק האמונה ובטחון. דרק ע"י שייך להיות עובדי הקב"ה, באמת.

בראתי יצד הרע ובראתי לו
תורה תבלין
TORAH TAVLIN
34 MARINET WAY MONSEY NY 10952
MONSEY EDITION

לעילוי נשמת
ר' אברהם
יוסף שמואל
אלטר בן ר'
טובי ז"ל
ורעינו ירשא
רחל בת ר'
אברהם
שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת בא ... ו' שבט תש"פ

SHABBOS PARSHAS BO ... FEBRUARY 1, 2020

הדלקת נרות שבת - 4:53 | זמן קריאת שמע / פ"א - 9:03 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:39 | סוף זמן תפילה/להגרי"א - 10:29
זמן לתפילת מנחה גדולה - 12:40 | שקיעת החמה שבת קודש - 5:13 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 6:03 | צאה"כ / לרבינו תם - 6:25

טיב התבלין

באתר הנדפדף רב גמלא חסד ובשבץ שליט"א ר' שר השם יחזיק עמנו

ויהמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו ... (י-א) - לעננים יתן חן - משה העניו מכל האדם

קורב אתא ובה עת דודים ומן קיום ההבטחה אשר ניתנה לאברהם אבינו זעבודם וענו אתם ארבע מאות שנה ואודי-יכן יצאו ברכש גדול, משה איש האלוקים נשלח להוציא את בני ישראל משיעבודם בארץ מצרים לאחד עינו וסבל רב משך מאתיים ועשר שנים. פרעה הרשע מקבל את מנת כוסו והלקו - עברו עליו זה עתה שבעה מכות מתוך העשרה ועדיין מקשה את ליבו הסתם, לקראת מכת הארבה הקרב ובה נשלח משה אל פרעה להתרות בו - נאמר לו 'אל פרעה כייאני הכבדתי את לבו' כלומר - ידע משה רבינו שערין לא למד פרעה לקח ומוסר ומשך בסדובו העיקש עד לקבלת מלוא סאת יגיונו - או אז כבר דיוך לשחרדם. לכאורה מה לו להיאמר אל משה שטעם סרבנות פרעה לגאול ולשלח את בני ישראל מארצו - גובע מזה שהשם יתברך הוא זה שמכביד את ליבו, מה לו אם משום סיבה זו או אחרת, העיקר הוא תכלית הדברים שפרעה קשה עורף וכבר לב ואינו גואל את עם ישראל ממאסרו, ואכן מה באה התורה ללמדנו בזה הסיבה דווקא.

ברדך רמז יש לומר, ביקש הקב"ה ללמד למשה רבינו הידוע לאיש אשר הוא 'עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה' ומדרך האנשים אשר התנהגותם בענוות רוח ובשפלות קומה, לדאות אצל הוולת מעלות ומדרגות אשר השני עולה עליו בזה, אם כן בעמידתו לפני פרעה הרשע ראה את עצמו יותר שפל ממנו וגירם לו לגשא את פרעה ולחפש את הטוב שבו, על כן נאמר לו למשה שהוא אינו צריך לכל זה, כי מה שפרעה הוא רשע כזה הוא לא רק מחמת עצמו אלא 'כי אני הכבדתי את לבו', על כן אינו צריך

עיוותך אתבונן

והיה לאות על ידיכה ולטומפת בין ענייך כי בחוק יד הוציאנו ה' ממצרים וגו' (יג-ה) - בענין "צדיק באמונתו יחיה"

אנה ידוע ומפורסם דברי הרמב"ן, שכתב לבאר שמצות רבות הם זכר ליציאת מצרים "וזה"ל להיות לנו בכל ההודות עדות במופתים שלא שתכחו, ולא יהיה פתחון פה לכופר להכחוש אמונת האלקים כי הקונה מזוזה בזה אחד וקבעה בפתחו ונתכונן בעצנה כבר הודה בחידוש העולם ובידיעת הבורא והשגחתו וכו' וכוננת כל המצות שנאמין באלקינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו טעם אחד ביצירה הראשונה, ואין קל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם ויודה לאלקיו שבראו", עכ"ל. הרי מבואר, שתכלית של כל המצות הוא להיות מאמין בהקב"ה. וזהו הכוונה בכל מצות שבתורה, ובפרט המצות שהם זכר ליציאת מצרים. ובאמת דברי הרמב"ן מפורש בגמ' סוף מכות, "בא חבוקוק והעמידו על אחת שנא' וצדיק באמונתו יחיה", דהכלל של כל המצות הוא "אמונה". ולבאר חומר הענין ועד היכן הדברים מגיעים, הנה איתא בשבת (לא) "אמר רבא: בשעה שמכניסין אדם לדין אמרים לו: נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה" וכו', ע"כ. והקו המפרשים דהרי אמרו בקידושין (מג) "אין תחילה דינו של אדם אלא על דברי תורה" והרי אמרו שתחילה שואלין "נשאת ונתת באמונה"?

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.chickensforshabbos.com • The charity that simply helps families of Mefamdim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZERO expense

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

The Greatest Mitzvah of All (160) - ותלמוד תורה כנגד כולם
Women Learning Torah. We mentioned various reasons why ladies say *Birchas HaTorah* daily. They should take this *mitzvah* seriously and say it with concentration and feeling, which can bring them and their children much spiritual improvement.

Krias HaTorah. The *Mishna Berura* ⁽¹⁾ quotes the **Magen Avraham** ⁽²⁾ who states that in *Meseches Sofrim* ⁽³⁾ there is an obligation for ladies to hear *Krias HaTorah*, just like they would attend the *Hakhel* ceremony in the *Bais HaMikdash*, when the king read parts of the *Torah* aloud. It seems from the *Magen Avraham* that it's not just an obligation for ladies in *shul* to listen, but an actual obligation to go to *shul* to hear *Krias HaTorah*. *Maseches Sofrim* adds that the olden day *Metargem* (translator of *Krias HaTorah*) was there for ignorant people and ladies, so they should understand what is being read. However, the *Magen Avraham* concludes that the prevalent custom in his time was for ladies not to listen, but to leave *shul* at the time of *Krias HaTorah*.

Why are Ladies Lenient? The **Chida** ^{writes (4)} that *Maseches Sofrim* did not mean that there is an obligation on ladies. It was just a good custom to translate in order to give ladies some understanding of the text. According to this, there is no obligation. Ladies also rely on the opinion of the **Maharsham** ⁽⁵⁾ who brings proof that ladies are exempt from hearing *Krias HaTorah*.

Ladies in Shul. Even though we hold that ladies are exempt from *Krias HaTorah* as they are from *Talmud Torah*, if they are in *shul* for *davening*, they cannot shame the *Torah* by talking or walking out in the middle ⁽⁶⁾. However, they can walk out before the start of the *kriah*. It seems logical based on this that ladies *can daven* by themselves quietly since even men who come late often *daven* quietly and we don't consider it shaming the *Torah*. **Hagbahas HaTorah.** *Al Pi Kabbalah, Poskim* ⁽⁷⁾ write that a lady who is in the middle of a menstrual flow (between beginning of period and *hefsak tahara*) should not look at the letters of a *Sefer*

הוא היה אומר ...

R' Yehoshua Rokeach of Belz זי"ל (Mittler Rebbe) would say:

"In order to implant faith in the heart of one's children, one must insure it is implanted in his own heart. There first needs to be the 'ידעתם' - *that you may know that I am the L-rd*' - you yourself must believe in and know *Hashem*, for your children to do the same."

R' Aharon Leib Shteinman זי"ל (Ayelet Hashachar) would say:

Rashi explains that the *maror* here is intended to serve as a reminder of the bitter lives we lived under Pharaoh. It would seem that this message was unnecessary for the first *Korban Pesach* which was consumed before the Jewish people left *Mitzrayim* and the taste of slavery still was still fresh in their mouths. But, no, it was necessary for the first *Korban Pesach* as well, as it is only natural for people to forget difficulties and hardships at the time of prosperity and success. Even though they hadn't yet left Egypt, they stood on the threshold of freedom and ran the risk of quickly forgetting what they had ensured which would diminish the significance of their redemption."

A Wise Man would say: **"Being happy doesn't mean everything is perfect. It means that you've decided to look beyond."**
Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

Please Join! * Not just for Yeshuos *
ודבקה בו רבקה
It's your revered connection with Him!
approx 2,400 verifiable signatures * 855.400.5164 * www.kvodshomayim.org

בין
גברא לגברא -
100
Dedicated by the Hoffman Family
מקדש לע"י זקנינו הגאון הרב יצחק בן ר'
פנחס הופמן זצוק"ל, יאהרצית בחד שבט
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

מאת מוה"ר ברוך זירשפלד שליט"א ראש כולל עשרת חיים ברוך קליבלר הי"טס

Torah when it is lifted up after *laining*. **Divrei Yatziv** says this includes looking at the text when the *Torah* is open on the *Bimah* ⁽⁸⁾. **Special Krivos HaTorah.** There is a difference of opinion among the *Poskim* if ladies are obligated to hear the *Kriah* of *Parshas Zachor* before *Purim* ⁽⁹⁾. Ladies should try to come and hear it. If they cannot make it, they can come to *shul* on *Purim* morning before *Megillah* and hear the *Purim Kriah* which the *Magen Avraham* holds can fulfill their obligation. In many *Shuls* it is announced before the *Kriah* that anyone who wants to be *yotzei* should have in mind to do so with all three *aliyos*. They are exempt from hearing *Parshas Parah*, *Shekalim* and *HaChodesh*.

בין הריחים - תבלין מרף היומי Berachos 24a - כל לגמוריהו מפי עזרה מבייני

The *Gemara* tells us that the protection of *Tefillin* (or any *Kodesh* item) is paramount, and we look aside if the only method of protection might be a slight to the *kavod* of the *Tefillin*. **Magen Avraham** (מ-ד) says that although our *Gemara* permits one to keep his *Tefillin* on the side of his head for safekeeping while sleeping in bed, this is only in circumstances of extreme necessity from robbers or mice. In normal instances, this would be a *biyur* (shame) to the sanctity of the *Tefillin*. Similarly, we find in ספר (י"ד רפב-ז) **שר"ע** that it is *אסור* to sit on a bed (or bench) that has a *biyur* on it. The **רמ"א** adds that this applies to regular *seforim* as well. The (מ-ג) **מ"ב** says that we are *נזהר* to fast if *Tefillin* fall on the floor while not covered. This is in contrast to a *Sefer Torah* where if it falls, even if it is covered, we fast. The **מ"ב** brings the **אליהו רבה** that if the *Tefillin* fell while still inside the bag, one should give a *pirsa* to someone caught a robber stealing a *Sefer Torah* from a *shul*. He yelled "Stop! Thief!" whereupon the thief dropped the *Torah* and ran away. The hero asked **ר' יצחק וילברשטיין שליט"א** if he must fast. After all, he caused the *Torah* to fall. יצחק. ר' responded that we see from our *Gemara* that protection of a שבקדושה של *Torah* may be done even at the expense of a *biyur*. In this case, he saved the *Torah* and there is no greater protection, so the *biyur* is only secondary and he need not fast.

(1) רפב:ב (2) מ"א רפב:ו (3) יח:ד (4) חיד"א בכסא הרמ"ם על מ"ס סופרים שם (5) דעת תורה לחמה שם"ס (6) ש"ת התעוררות תשובה אר"א אה (7) אר"א פ"ח (8) ש"ת דברי יציב י"ד קט"ט (9) עיין כל השיטות חובא בס' אשירי ישראל מ"טח

מעשה אבות סימן לבנים

ויאמר אלהם לכו עבדו את ה' אלקיכם מי ומי ההלכים. ויאמר משה בנערינו ובקנינו נלך... כי חג ה' לנו (י-הפ)

The dialogue between *Moshe Rabbeinu* and Pharaoh can be understood on a much deeper level. When Pharaoh asked Moshe, “Who is going to go with you on your holiday?” he wasn’t merely asking who Moshe was taking along; rather, he was asking, “Why does everybody need to go along? I can let just a small group go; they can do your ceremony and then come right back. What’s the whole fanfare?” To that, Moshe responded that as Jews, everyone is involved in the ceremony because when we serve our G-d, we serve Him with the fullest excitement and enthusiasm. It’s not just a ceremony and we move on; our service to *Hashem* is one of great accomplishment and therefore everybody needs to be involved.

Back in the early 1900’s, *Shabbos* observance was a major challenge in America. Many stories have been told of people who sacrificed so much just to keep *Shabbos*, and many of those righteous people are the reason that we, as a nation, are here today, flourishing in America. Those people had a very unique quality: they didn’t just sacrifice for *Shabbos* - they did it with love, excitement and *hislahavus*, so that younger generations will see the beauty in their actions.

A story is told of a man who came to the shores of America with the utmost commitment to keep *Shabbos*. Week after week, he changed jobs and barely had enough money to support his family. One day, he landed a job as a watchman for an apartment complex. It was a great opportunity for him because not only was he was able to keep *Shabbos*, he was also able to move into a small apartment at the front of the building, rent-free. It wasn’t very luxurious but it served its purpose, and at least his family had shelter and food and could begin living decently. That was except for one considerable problem. The coal to heat up the building was stored in his apartment, and the dust and particles began to affect him and his kids. His children looked much darker than the average Jewish child, and even their clothing became black with coal dust.

One fine day, a Jewish man was walking down the street in Manhattan when he saw two black kids talking in *Yiddish*! Startled by what he thought he was seeing, he drew closer to see if it was just his eyes fooling him. To his amazement, he realized that they were not African-American children at all, but rather two Jewish boys with very dark skin and not very clean clothes. After inquiring who they are and where they live, the man asked if they can tell their mother to come speak with him. The woman arrived at the man’s office, and explained how difficult their situation was; how they have no money and were forced to live in a small apartment full of coal and that’s why her kids look the way they do.

The wealthy businessman was visibly moved and felt terrible for this family. He immediately pulled out five \$100 bills from his pocket with explicit instructions to the lady to find her family a new apartment. The lady was beside herself with joy and couldn’t stop praising and thanking the generous man for his donation. He was an angel, heaven sent!

Just as she was about to leave his office, she casually asked him if he was *shomer Shabbos*, to which he replied that he was not. The woman’s face changed colors, “In that case,” she said, “I’m sorry but I cannot accept money from Jews who are not *shomer Shabbos*.” She handed him back the bills, picked herself up and left without taking a penny.

The man couldn’t believe his ears. Here was a lady who was barely making a living but wouldn’t take money because he was not *shomer Shabbos*. That night, he told his wife the story. “Look at this crazy woman who wouldn’t take money just because we aren’t keeping *Shabbos*!” However his wife had a different take on the matter. “Do you remember your promise when we came to the shores of America?” She asked him. “You promised me that as soon as our situation improves you were going to start keeping *Shabbos*. Now it’s been a couple of years already and our situation is quite good, but you still don’t keep *Shabbos*! Look how low we have fallen that even our fellow Jews won’t take money from us!”

Her words penetrated his heart. From then on, the family became complete *shomer Shabbos* Jews, spreading the radiance of *Shabbos* to all their friends and neighbors. They had but one message: the more excitement and enthusiasm a person puts into his *mitzvos*, the more his children will follow in his footsteps, sanctifying the name of *Hashem* in the interim.

תורת הצבי על הפטרות

ונתתם ביד מבקשי נפשם וכדי נכוברדאצר מלך בבל (ירמי' מו-כו)

In the years leading up to the Jewish people’s exile to *Bavel*, the mighty Babylonians had a formidable foe to contend with for world domination - Egypt. The Egyptians ruled the world for centuries but as King Nevuchadnetzar and his army rose to power, *Yirmiyahu HaNavi* predicted that Egypt’s demise was inevitable. Interestingly enough, the Babylonians were not clean of sin at all. *Yirmiyahu* even refers to the king in a derisive tone, as “Nevuchadretzar” because of his eventual destruction of Israel. Both the Egyptians and Babylonians committed horrendous atrocities on the nations of the world; why did the Babylonians “receive clearance” from *Hashem*

to replace Egypt as the world power when they were no better?

R’ Mordechai Gifter ז”ל (Pirkei Torah) explains that Egypt lacked a basic belief in *Hashem’s* power and abilities and sought to contest Him at every turn. Since obviously no one can hold a candle to *Hashem*, the Egyptians ultimately caused their own self-destruction which imploded their kingdom. However, *Chazal* explain that Babylon had a very different approach to the Master of The World. Although they were conceited, the King and his people believed that their rise to fame and power was a result of a decision of a higher rule. Though at first, they didn’t actually recognize *Hashem* as that higher authority, Nevuchadnetzar eventually came to that basic understanding and *Hashem* rewarded him for that.

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT”L

In Egypt, *Bnei Yisroel* received their first *mitzvah*, the *mitzvah* of *Kiddush Hachodesh*. Why was the demographic location of *Eretz Mitzrayim* so significant that the *Torah* emphasizes where the commandment took place? Additionally, why does the *posuk* use the word “ככם” hinting at the unique relationship between *Klal Yisroel* and this *mitzvah*?

I would like to preface my *machshava* with another *vort* I once heard on the *posuk* in *Shemos* regarding *Basya bas Pharaoh* as she was saving *Moshe Rabbeinu*. The *posuk* there says that she heard a baby crying and said, “מילדי העברים זה” - this is surely a Jewish child. It seems that from the cry alone she was able to discern that the child was a Jew. How did she know? There obviously is a distinct difference between a Jew’s cry and a non-Jew’s. A *goy* in a precarious situation will cry out in despair. A *Yid*, however, cries out to *Hashem*. A *Yid* always has a ray of hope mixed in his cries as well. A *Yid* never despairs. That is what Basya heard. She could discern the cry and knew instantly that it must be a Jewish baby.

Klal Yisroel is likened to the moon. The moon signifies the power of renewal - התחדשות. The special *mitzvah* of *Kiddush Hachodesh*, sanctifying the moon, was given in Egypt to signify that if a Jew ever finds himself in “*Mitzrayim*” - at a low spiritual point, he can utilize this power of renewal and pull himself out of the depths without despairing. This is indeed a feat exclusive to *Yidden*. We have constantly bounced back from tragedies and disasters even stronger than before, after enduring so much pain and suffering. In actuality, every one of us can use an occasional infusion of spiritual rejuvenation in our *avodas Hashem*, *Limud HaTorah*, interpersonal relationships and even family commitments. As *Rosh Chodesh Shevat* was this past week, let us all utilize this gift of “*hischadshus*” to ready ourselves for the imminent *Hisgalus HaShechinah*!

משל למען הדבר דומה

נפת ירך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ... (יב-א)

משל: In the winter of 1930, while preparing to leave Europe and return to America, **R’ Shimon Schwab ז”ל** came to receive a farewell blessing from the holy **Chofetz Chaim ז”ל**. He remained over *Shabbos* in Radin and retold an incident which gave him a glimpse into the measure of the man.

It was during *Sholosh Seudos*. The room had turned dark, crowded with people. The *Tzaddik* had finished delivering words of *Torah* and began to *bentch*, like a simple Jew, saying each word slowly. He recited word after word, when suddenly, as he reached “*Rachem Na...*” something seemed to have happened to him. He face changed and he cried out, “*Al Yisroel amecha ... al Tziyon Mishkan k’vodecha...*” He continued crying the words of *bentching* in this manner until he reached the “*Harachamons*” - and then he stopped.

At this point, he suddenly spoke out and said, “I see what will be ten years from now. You don’t see it; but I do. A great

conflagration will burn!” In the middle of *bentching*, the *Chofetz Chaim* suddenly had a vision of future events. Then, he whispered, “Twelve million is child’s play!”

R’ Shimon turned to the person next to him and asked him what he meant with his comments. The man replied, “The *Rebbi* always talks about it. Twelve million is the sum total of those killed in the (First) World War....”

נמשל: In connection with the plague of darkness, it is written “*There will be darkness upon Egypt and the darkness will become darker.*” If we look at the letters above (על) the letters of “וימש” - above the ו is ה, above the ה is ט, above the ט is מ, above the מ is ל, and above the ל is ש. These letters spell “הטלר” (Hitler ימ”ש), the evil *rasha* who made the “darkness become darker.” Another correlation is that *Chazal* tell us how 12 out of 15 million people (4/5) died during מכת חשך. And that was “וימש חשך” - a double darkness. Half of 12 million is six million, the number of *kedoshim* who perished in the Holocaust - ה' יקום דמם.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF ...

דרגה יתירה

ולכל בני ישראל לא ידרין כלל לשנוי ... (יא-ו)

Just picture the Jewish people leaving *Mitzrayim*. Millions of men, women and children - the excitement, the happiness, the noise level! What a feeling of freedom - of awesome miracles happening all around them. What an incredible experience! And yet, the *Torah* makes sure to tell us that just as this amazing exodus was poised to take place, not one dog all throughout *Mitzrayim*, made so much as a bark! So what? Would it really have been so terrible if a dog barked? Would this minor irritation cause such discomfort to the Jewish people that the *Torah* felt the need to write it?

Rabbi Zelig Pliskin shlita comments that we learn a tremendous lesson from this *posuk* (and maybe this is the secret to the *segulah* to say this *posuk* in the presence of a dog so as not to be harmed by it). Although it is true that a barking dog would surely not have marred *Bnei Yisroel’s* happiness as they were going from exile to freedom, it would have put a “blot” how ever small, on their joy. It might have “*shterred*” them - even the slightest bit. When someone is experiencing an uplifting or joyous occasion, we should be careful not to say or do anything that will diminish their happiness. For example, if your neighbor buys a new suit, don’t tell him that you saw the same suit in another store for \$100 cheaper. Or, if one of your children comes home with an A- on his report card, don’t comment on the minus - praise them for the A!

R’ Yechiel Mordechai Gordon ז”ל used to say, “The face of a person is a *Reshus Harabim* (public property). One must be careful to always show others a ‘happy face’ because a sad or downcast expression causes people to feel bad. One must not be the cause of ‘*nezek*’ (damage) to public property.” The dogs in Egypt teach us how far we must go not to cause the slightest irritation or unhappiness to our fellow Jews.

Join in and listen to a 5 minute daily shiur in Kedushas Einyim. Call 718-450-9990. Your eyes are precious - Turning one's eyes away from evil is the ultimate goal!